

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra MESSIAS

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 134. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680122841600/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

· · Jeg takker for Valget og giver derpaa Ordet til Hr. Folketingsmand Søborg.

Hovedet forsvandt inde i Skyggen.

— Bravo! Bravo! Søborg leve! Hurra! han leve!

Op over den brede Sø af hvide Ansigter ragede Arme og Hænder og svingede Hænder og Hænder og Hænder steg Hurraerne i Takt.

Søborg stod oppe paa Talerstolen, let lænet frem over dens Rand. Omkring hans smaa Øjne laa der et spædt lille Smil, et næsten umærkeligt et, som ikke blev større og ikke mindre, men som spandt sig ned over hans hele Ansigt, over hans lyse Skæg. Hele Personen var bare samme spæde lille Smil oppe omkring Øjnene.

— Ah! sagde Klein og stod paa Tæerne og skubbede for rigtig at komme til at se paa Søborg.

— Mine herrer!

Søborgs Røst var sprød og klinger.

— Der staar i Deres Geografi, at Danmark er et Lavland, og at Danmark har Øklima; det vil sige, at Danmarks Jordbund og Danmarks Luft er fedtet og fugtig. Fugtig Luft og fugtig Jord avler Snegle, fede slimede sorte, fromme sindige hvide og skikkelige smaa graa; saadan artigt Kryb, som er det vildeste Dyr i Danmarks Skove.

Søborg tav et Øjeblik og saa ud over Forsamlingen, der presede sig tættere og tættere ind mod Talerstolen, langsomt og lydløst, med strakte Halse og alle Ansigter vendte mod hans. Saa fortsatte han.

— De kender alle en saadan Snegl; aldrig gaar den ad Landevejen, altid i Grøften, aldrig ind ad Havelaagen, altid under Hækken. Vil De blæse den bort fra et Blad, trækker den sig sammen med en Mine saa inderlig uskyldig og beskeden og · · bli-